

از تفاهم با جامعه جهانی تا تفاهم با ملت ایران

جبهه ملی ایران در تاریخ دهم اسفند ماه ۱۳۹۳ زمانی که مذاکرات جمهوری اسلامی با گروه کشورهای ۵+۱ هنوز به جایی نرسیده بود، نامه سرگشاده‌ای به آقای روحانی رئیس جمهوری نوشت که در قسمت پایانی آن نامه این جملات به چشم میخورد:

«معلوم نیست که در صورت به نتیجه نرسیدن مذاکرات، سرنوشت این کشور و روزگار این ملت به کجا خواهد کشید. در چنین شرایطی برخی عناصر، با ناآگاهی و یا سوءنیت با روند مذاکرات دولت مخالفت نموده و با شعارهای واهی و توخالی نسبت به گفتگوها عناد میورزند و شگفتناکه مخالفت آنان کاملاً با مخالفت دولت اسرائیل و جناح تندرو و محافظه کار حاکمیت آمریکا همسو میباشد. در این اوضاع شما نمیتوانید و نباید از مصالح ملی و تامین منافع مردم ایران کوتاه بیاورید و این کشور و این ملت را به دست رویدادها و حوادث ناپایدا بسپارید. هیچ کشوری در جهان دوست و دشمن ابدی ندارد و در هر زمان تامین و حفظ منافع ملی کشورهاست که دوستان و دشمنان آن‌ها را معین میکند. امروز حفظ تمامیت ارضی و تامین صلح و امنیت این مرز و بوم و رفع بحران و مضایق اقتصادی، اصول اولیه منافع ملی ما را تشکیل میدهند. مذاکرات را در جهت حفظ منافع ملی ایران پیش ببرید تا در این دوراهی سرنوشت سازی که کشور با آن روبروست بتوانید با توافقی منطقی خدمتی به ملت ایران نموده و از خود نامی نیک در تاریخ باقی بگذارید. بدیهیست که در پیمودن راه صحیح باید با قاطعیت عمل نموده و از مخالفت خوانی های افراد معدود با افکار محدود نهراسید.»

امروز بیش از یک سال و نیم از تاریخ ارسال آن نامه سرگشاده میگذرد. در طی این مدت توافقی نامه وین بین دولت جمهوری اسلامی و کشورهای ۵+۱ و نماینده اتحادیه اروپا تحت نام «برنامه جامع اقدام مشترک» یا

برجام به انجام رسیده است. شورای امنیت سازمان ملل متحد با تصویب قطع نامه ۲۲۳۱، قطع نامه‌های پیشین خود را در مورد تحریم های ایران منغی کرده است. توافقی نامه از سد سدید کنگره آمریکا نیز عبور کرده و سازمان جهانی انرژی اتمی نیز اقدامات لازم برای راستی آزمایی و تایید صلح آمیز بودن برنامه هسته ای ایران به عمل آورده و مجلس شورای اسلامی نیز بر توافقی نامه برجام مهر تایید نهاده است و بالاخره در روز ۲۶ مهر ماه سال گذشته فرمان لغو تحریم ها از طرف رئیس جمهور آمریکا و اتحادیه اروپا صادر گردید و زمینه ای مساعد برای به فرجام رسیدن برجام مهیا گشت.

اما متأسفانه تحركات بی معنی و اتخاذ مواضع نا صحیح از طرف افراد غیر مسئول در ایران و مخالفت های آشکار و پنهان جناح های تندرو و جنگ طلب در برخی از کشورهای طرف مقابل، اجازه نداده که اثرات ملموس و موثری از لغو تحریم ها و سرمایه گذاری خارجی در ایران حس شود. و این در شرایطی است که ملت ایران با ناهنجاری های اقتصادی دست و پنجه نرم می کند. این ملت انتظار داشته دارد و روز شماری می کرد می کند که با رفع تحریم ها و آزاد شدن کامل دارائی های بلوکه شده و جذب سرمایه گذاری های خارجی از رکود تورمی و فقر و بیکاری رهایی پیدا کند. این انتظار ملت بی جا نیست.

و علی القاعده با ورود میلیاردها دلار پول های حبس شده و آزاد شدن صادرات نفتی و غیرنفتی و ارتباط با بازارهای جهانی باید این امکانات به وجود آید. که هزاران پروژه عمرانی متوقف شده و ناتمام راه اندازی شده و سرمایه گذاری در بخش تولید صورت گرفته و با ایجاد کار و فعالیت های تولیدی و عمرانی، وضعیت اقتصادی کشور متحول شود و از نابسامانی های کنونی نجات یابد. بدیهی است که این چشم انداز مورد انتظار وقتی امکان تحقق پیدا

می کند که از کار شکنی ها و سنگ اندازی های ابهام برانگیز افراد معدود که ایران را ناامن و نامطمئن برای سرمایه گذاری و انمود می کنند و بهانه لازم برای ترسانیدن و منصرف کردن سرمایه گذاران و طرف های غربی توافقی نامه برجام فراهم میکنند جلوگیری به عمل آید. و باز هم بدیهی است که هزینه کردن منابع مالی حاصل از آزاد شدن سرمایه های مسدود شده و ورود سرمایه گذاری های احتمالی به کشور باید به صورتی درست و مدبرانه و در جهت منافع ملی و ایجاد زیر ساخت های اقتصادی ایران مدیریت و بر برنامه ریزی گردد. از فساد گسترده که مانند چاه و بیل همه امکانات مالی کشور را می بلعد، صادقانه و قاطعانه جلوگیری شود و از حاتم بخشی های نامعقول به این جا و آن جا پرهیز گردد.

واضح است که استفاده از این امکانات برای ملت ایران بسیار مغتنم تر و بسیار واجب تر است که گفته اند چراغی که به خانه رواست به مسجد حرام است. مضافاً بر این که این بذل و بخشش ها اتهاماتی مثل کمک به تروریسم و دخالت در مناقشات منطقه ای را به دنبال می آورد که چه بسا کل تفاهم بین المللی را دچار تزلزل و مخاطره نماید.

صرف نظر از مسائل اقتصادی اگر به کیفیت و چگونگی تفاهم و توافقی هسته ای بین دولت جمهوری اسلامی و قدرت های جهانی تمرکز و مذاقه نمائیم، به روشنی در میابیم که گرچه کور فعالیت هسته ای ایران توانست با انعطاف همه طرف های مذاکره کننده و با بحث و گفتگو حل و فصل گردیده و به نتایج مثبتی دسترسی پیدا کند و افاق های جدیدی را در برابر جمهوری اسلامی و جهانیان بگشاید. نتایج این مذاکرات این سؤال را به اذهان مردم ایران متبادر می سازد که چگونه است که حاکمیت جمهوری اسلامی میتواند با قدرت های جهانی به نحوی متمدانه